

บทที่ ๑

บทนำ

โดยปกติแล้วปัจจัยที่สำคัญในการประกอบธุรกิจนั้นมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ประการด้วยกันคือ เงิน วัสดุ และมนุษย์ ถ้าหากว่าจะแบ่งส่วนประกอบที่สำคัญเหล่านี้ออกมาในรูปแบบของประเภทการลงทุนแล้วอาจจะกล่าวได้ว่า การลงทุนในธุรกิจแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ 2 ประเภทคือ เงินลงทุนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ และเงินลงทุนในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ (Human and Nonhuman Capital) ตามความเห็นของนักบัญชีหรือหลักการบัญชีที่ปฏิบัติ กันโดยทั่วไป จะเห็นว่านักบัญชีให้ความสำคัญเฉพาะการลงทุนที่ไม่เกี่ยวข้องกับมนุษย์เท่านั้น ซึ่งได้แก่การลงทุนในรูปแบบเงิน และวัสดุ โดยการบันทึกสิ่งเหล่านี้ในรูปแบบของสินทรัพย์ของกิจการ ฉะนั้นรายการเหล่านี้จึงปรากฏในสมุดบัญชีของกิจการ และการรายงานในงบการเงิน ขณะเดียวกันเงินลงทุนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์นั้นยังเป็นปัญหาที่นักบัญชียังคงตกลงกันไม่ได้ว่า ควรที่จะถือปฏิบัติเช่นเดียวกัน เงินลงทุนในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับมนุษย์หรือไม่ หากจะพิจารณาถึงรายการเงินลงทุนที่ไม่เกี่ยวข้องกับมนุษย์อันได้แก่ สินทรัพย์ประจำเงินลงทุนระยะยาว ค่าใช้จ่ายประเภททุน ฯลฯ จะพบว่ารายการเหล่านี้ได้มีการประเมินค่าและบันทึกบัญชี ตัวอย่างเช่น เครื่องจักร อันเป็นเงินลงทุนในสินทรัพย์ประจำประเภทหนึ่งซึ่งเงินลงทุนในเครื่องจักรนี้จะประกอบด้วย ราคาซื้อ ค่าขนส่ง ค่าติดตั้ง ตลอดจนค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่จ่ายไปเพื่อให้เครื่องจักรนั้นมีสภาพพร้อมที่จะทำงานได้ ส่วนการลงทุนในทรัพย์สินของมนุษย์นั้นต้นทุนของมนุษย์นั้นประกอบด้วย ค่ารับสมัคร ค่าคัดเลือก ค่าฝึกอบรม และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่จ่ายไปเพื่อให้บุคคลที่จ้าง เข้ามานั้นพร้อมที่จะปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าจะเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายที่จ่ายไปเพื่อให้เครื่องจักรนั้นอยู่ในสภาพที่จะทำงานได้ อันได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการลองเครื่อง ซึ่งอาจต้องสูญเสียวัสดุคิป์ ค่าจ้างแรงงาน และอื่น ๆ ตั้งแต่เริ่มติดตั้งจนกระทั่งเครื่องจักรนั้นสามารถทำการผลิตออกมาในรูปแบบที่กิจการต้องการ ซึ่งอาจเรียกค่าใช้จ่ายนี้ว่าเป็นค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงสมรรถภาพในการทำงานก็ได้ กับค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงสมรรถภาพของพนักงาน ซึ่งได้แก่การให้ความรู้ เทคนิคใหม่ ให้ความสะดวกสบาย

เพิ่มบุคลากรและทัศนคติที่แกพนักงานก็จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายทั้งสองชนิดนี้ไม่มีอะไรแตกต่างกันเลย

เงินลงทุนในมนุษย์ หรือต้นทุนของทรัพยากรมนุษย์ในแต่ละกิจการจะประกอบด้วยต้นทุนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ต้นทุนในการจัดหา หมายถึง ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งหมดในการจัดหาพนักงานแต่ละคน อันได้แก่ค่าใช้จ่ายในการประกาศรับสมัครตลอดจนกระทั่งค่าใช้จ่ายในการคัดเลือกพนักงานเข้ามาทำงานในกิจการ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นทั้งหมดนี้ จะรวมสะสมเอาไว้จากบุคคลทุกคนที่เข้ามาสมัครแต่ละครั้ง และเมื่อกิจการสามารถคัดเลือกและว่าจ้างพนักงานได้แล้ว ก็จะนำค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นทั้งหมดมาทำการจัดสรร ต่อพนักงานรายคนซึ่งกิจการว่าจ้างเข้ามาในแต่ละครั้ง

2. ต้นทุนในการฝึกอบรม หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในกิจการตั้งแต่กิจการเริ่มวางโครงการฝึกอบรมพนักงาน เมื่อรับพนักงานเข้ามาในกิจการ และค่าฝึกอบรมเพิ่มเติมในระยะแรกของการทำงาน ค่าใช้จ่ายนี้จะรวมถึงค่าจ้างของพนักงานที่รับเข้ามาและค่าจ้างของผู้ทำหน้าที่อบรมด้วย ตัวอย่างเช่น ในกิจการที่ทำการผลิต ค่าฝึกอบรมนี้จะหมายถึงค่าจ้างพนักงานเดินเครื่อง และค่าจ้างพนักงานผู้ทำหน้าที่ควบคุมการปฏิบัติงานในระยะแรกของการทำงาน

3. ต้นทุนในการเพิ่มประสิทธิภาพ หมายถึง ต้นทุนที่จ่ายเพิ่มขึ้น หลังจากที่พนักงานนั้นได้เข้ามาปฏิบัติงานสักระยะหนึ่งเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ต้นทุนนี้อาจจะเกิดขึ้นจากพนักงานใหม่ของกิจการ ซึ่งได้ผ่านระยะการฝึกอบรมไปแล้ว แต่ยังไม่สามารถทำงานให้ได้ประสิทธิภาพในระดับปกติ หรือในระดับมาตรฐานที่ตั้งไว้ ตัวอย่างเช่น หลังจากฝึกอบรมพนักงานแล้ว พนักงานผู้นั้นทำงานได้เพียง 60% ของระดับสมรรถภาพในการผลิตปกติ กิจการต้องการฝึกอบรมเพิ่มเติมให้เขาเพื่อให้เขาสามารถทำงานได้ 100% ค่าใช้จ่ายที่จ่ายเพิ่มขึ้นนี้ ถือว่าเป็นต้นทุนในการเพิ่มประสิทธิภาพ

4. ต้นทุนพิเศษในการให้คำแนะนำปรึกษาและควบคุม หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่กิจการจ่ายให้แก่ผู้ที่ทำหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษาและทำหน้าที่ควบคุมการทำงานของพนักงานใหม่ ตลอดระยะเวลาของการว่าจ้างพนักงานใหม่ จนกระทั่งเขาสามารถทำงานได้ตามปกติ

ค่าใช้จ่ายจำนวนนี้จะคำนวณจากจำนวนเงินที่จ่ายให้แก่ผู้ให้คำแนะนำปรึกษา และจัดสรร
ไปยังจำนวนพนักงานที่อยู่ในความดูแล

อย่างไรก็ดีเงินลงทุนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์นี้ เป็นที่สนใจในหมู่นักบัญชีมาเป็น
เวลาช้านานแล้ว ตัวอย่างเช่น Sir Matthew Webster Jenkinson
ได้แสดงความเห็นซึ่งประจักษ์ถึงความสำคัญในเงินทุนนี้ไว้เป็นโคลง ในปี ค.ศ. 1938
ไว้ดังนี้

"Though your balance-sheet's a model of
what balance-sheets should be,
Typed and ruled with great precision
in a type that all can see;
Though the grouping of the assets' is
commendable and clear,
And the details which are given more
than usually appear;
Though investments have been valued
at the sale price of the day,
And the auditor's certificate shows
everything O.K.;
One asset is omitted - and its worth
I want to know,
The asset is the value of the men who
run the show"

คัดจาก Archibald Bowman "Reporting on the Corporate Investment"

The Journal of Accountancy (May 1938 หน้า 399)

ฉะนั้นถ้าหากว่ามีการจัดบันทึกรายการเงินลงทุนในมนุษย์ จึงมักจะทำกันในรูปต้นทุนหรือมูลค่าของมนุษย์ที่มีต่อกิจการ และถือว่ามนุษย์นั้นเป็นทรัพยากรอย่างหนึ่งของกิจการด้วย การบัญชีที่ทำขึ้นเพื่อจัดบันทึกรายการที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ในกิจการ จึงเรียกว่า "การบัญชีเกี่ยวกับทรัพยากรมนุษย์" (Human Resource Accounting)

จุดประสงค์ของการบันทึกรายการ

ในสมัยที่ยุคประชาธิปไตยกำลังเฟื่องนั้น พวกเราชาวไทยคงจะพบกับข่าวที่เกี่ยวข้องกับการประท้วงของพนักงานตามองค์กรธุรกิจต่าง ๆ อยู่เนืองนิจ ซึ่งเหตุการณ์ทำนองนี้ไม่ใช่สิ่งที่แปลกและใหม่ ถ้าหากว่าจะเปรียบเทียบกับประเทศอื่นการประท้วงของพนักงานนั้นเป็นสิ่งที่เขาทำกันมานานแล้ว ปัญหาเรื่องพนักงานนี้เป็นปัญหาที่ก่อให้เกิดความยุ่งยากลำบากใจแก่ผู้บริหารเป็นอย่างมากและเป็นที่ยอมรับกันในหมู่นักบริหารว่าการจัดการหรือการบริหารงานที่ลำบากที่สุดในการธุรกิจคือการบริหารบุคคล เนื่องจากบุคคลนี้เป็นปัจจัยที่มีความรู้สึกรู้คิดมีชีวิตจิตใจ ฉะนั้นจึงเป็นการบริหารที่ยุ่งยากและสำคัญมากเมื่อเทียบกับการบริหารปัจจัยอื่น ๆ ในธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในธุรกิจที่มีขนาดใหญ่มาก และมีพนักงานเป็นจำนวนมาก ความยุ่งยากก็จะทวีขึ้นเป็นลำดับ

หากจะพิจารณาถึงปัญหาของบริษัทแห่งหนึ่ง ซึ่งสมมติว่าบริษัทแห่งนี้เป็นบริษัทขนาดใหญ่ ที่มีพนักงานเป็นจำนวนมาก และมีสาขายุหลายแห่ง กิจการนี้ใช้หลักการบัญชีตามที่ได้รับรองกันทั่วไป ซึ่งหมายถึงว่าไม่มีกรบันทึกรายการบัญชีเกี่ยวกับทรัพยากรมนุษย์ ปัญหาที่บริษัทประสบในขณะนี้ก็คือ

1. อัตราการหมุนเวียนของพนักงานสูง ผู้บริหารอาจไม่สามารถให้คำตอบได้ว่า อัตราการหมุนเวียนสูงนี้เกิดขึ้นจากเหตุการณ์ปกติในขณะนั้น หรือเกิดขึ้นจากแนวโน้มของธุรกิจ
2. การเปลี่ยนแปลงในค่าใช้จ่ายในการบริหาร ค่าใช้จ่ายในการบริหารของแต่ละสาขา มีการเปลี่ยนแปลงมาก ทำให้ไม่สามารถเปรียบเทียบกันได้

จากปัญหาทั้งสองประการนี้ ฝ่ายบริหารไม่สามารถจะให้คำตอบได้เนื่องจากว่ากิจการไม่ได้บันทึกบัญชีเกี่ยวกับทรัพยากรมนุษย์ ค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องปรากฏในบัญชีค่าใช้จ่ายในการบริหารและเป็นไปใควาแต่ละสาขาให้ความสนใจต่อพนักงานของตนไม่เท่ากัน สาขาแห่งหนึ่งอาจจะให้ความสนใจในพนักงานของตนมากกว่าอีกสาขาหนึ่ง อาจจะ

มีการฝึกหัดอบรมพนักงาน มีมาตรการในการเลื่อนขั้น ปลด ย้าย พนักงานอย่างมีหลักเกณฑ์ มีรางวัลและแรงจูงใจแก่พนักงาน ขณะที่อีกสาขาหนึ่งไม่ได้ให้ความสนใจแก่พนักงาน เช่นเดียวกับสาขาแรก เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายในการบริหารของสาขาแรกอาจจะสูง เนื่องจากการส่งเสริมพนักงาน แต่อัตราการหมุนเวียนของพนักงานจะต่ำ ส่วนสาขาหลังนั้น พนักงานของสาขายอมไม่พอใจ และหาทางที่จะย้าย จากสาขาของตน ไปอยู่ในสาขาอื่น หรือบริษัทอื่น เนื่องจากสวัสดิการไม่ดีพอ อัตราการหมุนเวียนก็จะสูง และค่าใช้จ่ายในการบริหาร อาจจะสูง เนื่องจากการว่าจ้างพนักงานใหม่ การฝึกอบรมพนักงานใหม่ ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการสูญเสียผลผลิต ฯลฯ ปัญหาที่จะแก้ไขได้โดยที่กิจการตั้งระบบบัญชีขึ้นใหม่ โดยคำนึงถึงทรัพยากรมนุษย์ในกิจการ ข้อมูลต่าง ๆ จากการบริหารบัญชีจะสามารถนำมาตัดสินใจและแก้ปัญหาได้

ประโยชน์ของการบัญชีเกี่ยวกับทรัพยากรมนุษย์

การจับบันทึกข้อมูลทางการบัญชีเกี่ยวกับทรัพยากรมนุษย์ ก็เพื่อที่จะใช้เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งทางการจัดการและการตัดสินใจของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ฉะนั้นบุคคลที่ได้ประโยชน์จากข้อมูลนี้ได้แก่

1. บุคคลภายในกิจการ อันได้แก่ ฝ่ายบริหาร จะนำข้อมูลทางการบัญชีไม่ใช้ในการตัดสินใจและจัดการ เกี่ยวกับทรัพยากรมนุษย์ในกิจการให้ได้ประโยชน์ยิ่งขึ้น ดังตัวอย่างของบริษัทที่สมมติขึ้นข้างต้น ถ้าหากว่าจับบันทึกข้อมูลทางการบัญชีเกี่ยวกับทรัพยากรมนุษย์ฝ่ายบริหารสามารถที่จะนำเอาข้อมูลที่จับบันทึกไปใช้ประโยชน์ได้ดังนี้

✓ 1.1 ใช้ข้อมูลในการวางแผน จากข้อมูลที่บันทึกไว้ทางการบัญชี ฝ่ายบริหารสามารถที่จะได้ข้อมูลที่เกิดขึ้นจริงในส่วนที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนในการจัดหาและคัดเลือกพนักงานจากต้นทุนที่เกิดขึ้นจริงในอีกต้นเอง ฝ่ายบริหารสามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดทำงบประมาณในการจัดหาพนักงานในอนาคต นอกจากนั้นก็ยังสามารถวางแผนเกี่ยวกับการฝึกอบรมพนักงานอีกด้วย วิธีการฝึกอบรมนั้นอาจจะทำได้ 2 วิธีคือ

- การฝึกอบรมก่อนที่จะเริ่มปฏิบัติงาน ซึ่งวิธีการฝึกอบรมนั้นมักจะทำขึ้นอย่างมีพิธีการ คือมักจะทำขึ้นในลักษณะที่เป็นชั้นเรียน และใช้ในกรณีของการฝึกอบรมที่มีความจำเป็น

ต่อการทำงาน เช่น เมื่อรับพนักงานใหม่ เพื่อที่จะให้พนักงานเหล่านั้นสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และวิธีปฏิบัติอย่างถูกต้อง

- การฝึกอบรมในระหว่างการทำงาน การฝึกอบรมนี้อาจจะใช้เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้แก่พนักงาน โดยที่อบรมหรือชี้แจงให้พนักงานรู้ถึงเทคนิคใหม่ ๆ บางประการ หรือเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงานเพื่อให้ผลการทำงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ฝ่ายบริหารสามารถที่จะนำเอาต้นทุนที่เกิดขึ้นระหว่างการฝึกอบรมทั้งสองชนิดขึ้นนี้ และจัดทำงบประมาณขึ้น ทั้งนี้กิจการอาจจะเลือกใช้เทคนิคการฝึกอบรมวิธีใดวิธีหนึ่ง หรือการฝึกอบรมทั้งสองชนิดแล้วแต่ความเหมาะสม โดยการเปรียบเทียบผลที่คาดว่าจะได้รับและต้นทุนที่ประมาณขึ้น

นอกจากนั้นแล้ว ฝ่ายบริหารยังสามารถประมาณอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในการฝึกอบรมพนักงาน โดยการประมาณว่าการที่กิจการจะใช้เทคนิคอย่างหนึ่งในการฝึกอบรมพนักงานแล้ว จะทำให้พนักงานเหล่านั้นมีประสิทธิภาพในการทำงานเพิ่มขึ้นเพียงไร และจะได้ผลผลิตเพิ่มขึ้นเพียงไร และในโครงการฝึกอบรมนั้นกิจการจะต้องลงทุนไปเป็นจำนวนเท่าไร เมื่อทราบผลได้และต้นทุนไปแล้ว กิจการก็คำนวณหาผลได้สุทธิจากการลงทุนนั้นได้ และเมื่อนำผลได้สุทธิจากการลงทุนหารด้วยจำนวนต้นทุนในการลงทุน ก็จะได้อัตราผลตอบแทนจากการฝึกอบรมพนักงาน ซึ่งข้อมูลนี้จะให้ประโยชน์แก่ฝ่ายบริหารในการตัดสินใจว่าควรที่จะลงทุนในการจัดโครงการฝึกอบรมพนักงานหรือไม่ และควรจะใช้โครงการใดในการฝึกอบรม

1.2 ใช้ข้อมูลในการควบคุมต้นทุน จากข้อมูลต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในอดีตฝ่ายบริหารอาจจะร่วมมือกับสมุหบัญชีของกิจการ ทำการศึกษาถึงข้อมูลและต้นทุนมาตรฐานขึ้นมาได้ โดยคำนวณหาสูตรของต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการจัดหาพนักงานและต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรมพนักงาน หากว่ากิจการมีตัวเลขต้นทุนมาตรฐานแล้ว กิจการก็สามารถที่จะนำเอาข้อมูลที่เกิดขึ้นจริงมาทำการเปรียบเทียบกับต้นทุนมาตรฐาน เพื่อที่จะวิเคราะห์ส่วนแตกต่างที่เกิดขึ้นจากตัวเลขทั้งสองชุดถึงสาเหตุแห่งผลต่างนั้น เพื่อทำการควบคุมและแก้ไข

1.3 ใช้ข้อมูลในการควบคุมอัตราการหมุนเวียนของพนักงาน ต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการหมุนเวียนของพนักงานอาจแบ่งได้เป็น 3 ประเภทด้วยกันคือ

- การสูญเสียที่เกิดจากต้นทุนในการลงทุนส่วนที่เกี่ยวข้องกับพนักงาน

- ต้นทุนทดแทนที่เกิดจากการจัดหาและฝึกอบรมพนักงานใหม่มาแทนพนักงานเก่า
- ส่วนขาดทุนที่เกิดจากมูลค่าของทรัพย์สินมนุษย์

วิธีการควบคุมอัตราการหมุนเวียนของพนักงาน อาจจะทำให้เป็นขั้น ๆ ดังนี้คือ
ขั้นแรก จะต้องทำการประมาณจำนวนพนักงานที่หมุนเวียน โดยการส่งแบบสอบถามไปยัง
พนักงาน เมื่อสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติ ในเรื่อง อัตราค่าจ้างผู้ควบคุมหรือผู้บังคับบัญชา
การทำงานนอกเวลา และข้อมูลอื่นที่คิดว่าเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนหน่วยงาน หรือการออกจาก
งานของพนักงาน ขั้นต่อไปจะต้องนำเอาผลที่ได้จากแบบสอบถามนั้น มาทำการวิเคราะห์หา
ตัวกลางของความพอใจของพนักงานที่จะอยู่ในกิจการต่อไป ขั้นสุดท้ายก็คือการประเมินผล
ของนโยบายโดยการให้หลักการวิเคราะห์โดยอาศัยความรู้ทางค่านต้นทุนของเงินลงทุนใน
ทรัพย์สินมนุษย์และมูลค่าของเงินลงทุนในทรัพย์สินมนุษย์

1.4 ใช้ข้อมูลในการวัดประสิทธิภาพของฝ่ายบริหาร จัดทำได้โดยให้แต่ละสาขา
ทำรายงานซึ่งเกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพย์สินมนุษย์ในสาขาของตน ทั้งนี้หมายถึงต้นทุน
ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน ต้นทุนที่เกิดขึ้นจริง อัตราการหมุนเวียนของทรัพย์สินมนุษย์และ
อื่น ๆ พร้อมทั้งแจกจ่ายละเอียดแห่งขอมูลนั้น ๆ เมื่อทางสำนักงานใหญ่ได้ขอมูลเหล่านี้ก็
สามารถทำการประเมินผลเปรียบเทียบระหว่างสาขาได้

1.5 ใช้ข้อมูลในการเสนอต่อผู้ถือหุ้น และคณะกรรมการของบริษัท ก็คือการนำ
เอาข้อมูลที่ได้จากการจัดบันทึกการต่าง ๆ เสนอต่อผู้ถือหุ้น และคณะกรรมการในรูปแบบของ
งบการเงินซึ่งการเสนองบการเงินในกรณีที่มีการจัดบันทึกการต่างการบัญชีเกี่ยวกับทรัพย์สิน
มนุษย์และงบการเงินที่จัดทำขึ้นตามหลักการบัญชีที่ปฏิบัติกันโดยทั่วไปจะมีผลกระทบกระเทือน
ต่อการตัดสินใจของผู้ใช้งบการเงิน

2. บุคคลภายนอกกิจการ อันได้แก่ ผู้ถือหุ้น ผู้ลงทุน รัฐบาล สังคมและบุคคลอื่น ๆ
ผู้สนใจในงบการเงินของกิจการ โดยที่ถือว่าทรัพย์สินมนุษย์เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งของ
องค์การธุรกิจ งบการเงินของกิจการที่บันทึกการเกี่ยวกับทรัพย์สินมนุษย์ย่อมมีผลแตก
ต่างจากงบการเงินที่จัดทำขึ้นตามหลักการบัญชีทั่วไป ซึ่งจะเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้
สมมติกิจการแห่งหนึ่งมีสินทรัพย์รวม 1,000,000 บาท และได้กำไรสุทธิจากการดำเนินงาน
500,000 บาท โดยไม่คำนึงถึงค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับทรัพย์สินมนุษย์ ถ้ากิจการ

ลงทุนในทรัพย์สินถาวร 100,000 บาท และฝ่ายบริหารลงความเห็นว่าเงินลงทุนนี้มีผลทำให้
 กิจกรรมได้ประโยชน์จากพนักงานเหล่านี้เป็นเวลา 10 ปี หากว่ากิจกรรมใช้วิธีบันทึกรายการทาง
 บัญชีตามหลักการบัญชีที่แตกต่างกันแล้ว จะทำให้แสดงรายการสินทรัพย์และกำไรสุทธิต่างกันดังนี้

	หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป	การบันทึกบัญชีเกี่ยวกับ ทรัพย์สินถาวร
สินทรัพย์	1,000,000	1,090,000
กำไรสุทธิ	500,000 - 100,000 = 400,000	500,000 - 10,000 = 490,000
อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน	40%	45%

จากตัวอย่างนี้จะเห็นว่าถ้ามีการบันทึกรายการเงินลงทุนในทรัพย์สินถาวรแล้ว อัตรา
 ผลตอบแทนจากการลงทุนในปีแรกสูงกว่า การบันทึกทางกรบัญชีตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่ว
 ไป ทั้งนี้เนื่องจากสินทรัพย์และกำไรสุทธิสูงกว่านั่นเอง

ฉะนั้นอาจจะกล่าวได้ว่า ข้อมูลทางการบัญชีเกี่ยวกับทรัพย์สินถาวร ให้ประโยชน์
 ต่อบุคคลภายนอกดังนี้

- ใช้ประกอบการตัดสินใจในการจัดหา เก็บรักษา หรือจำหน่ายหุ้น
- ให้อัตรากำไรส่วนผลตอบแทนต่อเงินลงทุนที่ถูกต้อง ซึ่งคำนวณจากกำไรสุทธิต่อสินทรัพย์
ทั้งหมดของกิจการ
- ใช้ช่วยตัดสินใจเกี่ยวกับผลดำเนินงานของฝ่ายบริหารในเรื่องทรัพย์สินถาวร
เนื่องจากทรัพย์สินถาวรมีส่วนสำคัญที่จะทำให้กิจการอยู่รอดได้

วิธีการศึกษา

เนื่องจากว่าการบัญชีเกี่ยวกับทรัพย์สินถาวรให้ประโยชน์ต่อบุคคลผู้เกี่ยวข้องของหลาย
 ฝ่าย นักบัญชีจึงควรที่จะศึกษาถึงการบัญชีเกี่ยวกับทรัพย์สินถาวรนี้ โดยการศึกษาถึงการจัดประเภท
 ของบัญชี จำนวนเงินที่จะบันทึกในบัญชี มูลค่าของทรัพย์สินถาวรในกิจการ การนำข้อมูล
 ที่ได้จากการจับบันทึกไปไว้ในวงการธุรกิจตลอดจนประโยชน์ที่ได้รับ ทั้งนี้การศึกษาดังกล่าว
 จะอาศัยข้อมูลจากการค้นคว้าจากตำรา พจนานุกรม ความเห็นจากสมาคมนักบัญชีในสหรัฐ
 อเมริกา ความเห็นของนักบัญชีในวารสาร ฯลฯ